

utfärdad den 29 februari 1996.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Lagens innehåll

1 § Denna lag innehåller föreskrifter om genomförandet av internationella sanktioner som

1. har beslutats eller rekommenderats av Förenta nationernas säkerhetsråd i överensstämmelse med Förenta nationernas stadga, eller

2. har beslutats i överensstämmelse med bestämmelserna om en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik i Fördraget om Europeiska unionen och som syftar till att upprätthålla eller återställa internationell fred och säkerhet.

Definition

2 § Med blockerad stat avses i denna lag en stat, ett område eller något annat, exempelvis en organisation eller en regim, som är föremål för sanktioner enligt 1 §.

Regeringens beslut om sanktioner

3 § Regeringen får förordna att sanktioner enligt denna lag skall genomföras med anledning av ett beslut eller en rekommendation som avses i 1 §. Förordnandet skall överlämnas till riksdagen för godkännande.

Ett förordnande upphör att gälla,

1. om det inte har överlämnats till riksdagen för godkännande inom en månad från det att regeringen meddelade förordnandet, eller

2. om riksdagen inte har godkänt det inom två månader från det att förordnandet överlämnades till riksdagen.

Vid beräkning av tid för riksdagens godkännande enligt andra stycket 2 skall man bortse från tid då riksdagen gör ett längre uppehåll i kammarens arbete än en månad.

4 § För att genomföra sanktioner i enlighet med ett förordnande enligt 3 § första stycket får regeringen meddela föreskrifter om förbud i förhållande till en blockerad stat i fråga om

1. utlänningars vistelse här i landet,
2. in- eller utförsel av varor, pengar eller andra tillgångar,
3. tillverkning,
4. kommunikationer,
5. kreditgivning,
6. näringsverksamhet,
7. trafik, eller
8. undervisning och utbildning.

¹ Prop. 1995/96:35, bet. 1995/96:UU12, rskr. 1995/96:168.

Ett förbud får inte gälla egendom som är avsedd endast för innehavarens personliga bruk.

5 § Förbud som har meddelats enligt 4 § gäller även förfaranden eller åtgärder som omfattas av avtal som har träffats innan förbudet trädde i kraft, om regeringen inte föreskriver något annat.

Upphävande av regeringens beslut

6 § Regeringen skall så snart som möjligt upphäva ett förordnande enligt 3 § första stycket eller föreskrifter som har meddelats i enlighet med ett sådant förordnande,

1. när och i samma utsträckning som ett sådant beslut eller en sådan rekommendation som avses i 1 § har upphävts eller upphört att gälla, eller
2. om förhållandena har ändrats så att syftet med ett sådant beslut som avses i 1 § 2 inte längre finns kvar.

Regeringen skall också så snart som möjligt upphäva föreskrifter som har meddelats i enlighet med ett förordnande enligt 3 § första stycket, om förordnandet har upphört att gälla enligt 3 § andra stycket.

Undantag från förbud

7 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får för särskilda fall medge undantag från förbud som har meddelats enligt 4 §.

Straff

8 § Den som uppsåtligen bryter mot förbud som har meddelats enligt 4 § döms till böter eller till fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, till fängelse i högst fyra år. Den som har begått gärningen av grov oaktsamhet döms till böter eller till fängelse i högst sex månader.

Första stycket gäller också den som bryter mot förbud i en förordning om ekonomiska sanktioner som har beslutats av Europeiska gemenskapen med anledning av ett sådant beslut eller en sådan rekommendation som avses i 1 § 1.

Till ansvar enligt denna paragraf skall inte dömas om brottet är ringa. Till ansvar skall inte heller dömas för anstiftan av eller medhjälp till en gärning som avses i denna paragraf.

9 § En svensk medborgare som utomlands har begått brott som avses i 8 § skall dömas till ansvar enligt denna lag och vid svensk domstol.

Detta gäller även om 2 kap. 2 eller 3 § brottsbalken inte är tillämplig och trots 2 kap. 5 a § första och andra styckena brottsbalken.

Åtal

10 § Åtal för brott enligt 8 § får väckas bara efter förordnande av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

11 § Utbyte av brott enligt 8 § skall förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

12 § Egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt 8 § eller som har kommit till genom ett sådant brott får förklaras förverkad, om det behövs för att förebygga brott eller det annars finns särskilda skäl. Detsamma gäller egendom med vilken någon har tagit sådan befattning som utgör brott enligt 8 §.

I stället för egendomen kan dess värde förklaras förverkat.

Avvisning

13 § För att genomföra sanktioner i enlighet med ett förordnande enligt 3 § första stycket får regeringen meddela föreskrifter om att en utlänning kan avvisas enligt utlänningslagen (1989:529), om

1. utlänningen skäligen kan antas ha hemvist i eller tillhöra en blockerad stat, och

2. utlänningen har begått eller avser att begå en handling som står i strid med antingen förbud enligt 4 § eller förbud i en sådan av Europeiska gemenskapen beslutad förordning som avses i 8 § andra stycket.

Tvångsmedel m.m.

14 § Bestämmelserna i 13-19 §§ lagen (1960:418) om straff för varusmuggling gäller vid brott mot ett förbud mot in- eller utförsel av varor eller åtgärder som främjar sådan in- eller utförsel som har föreskrivits

1. enligt 4 §, eller

2. i en sådan av Europeiska gemenskapen beslutad förordning som avses i 8 § andra stycket.

Tillkännagivande i Svensk författningssamling

15 § Regeringen skall i Svensk författningssamling ge till känna vilka förordningar om ekonomiska sanktioner som har beslutats av Europeiska gemenskapen med anledning av sådana beslut eller rekommendationer som avses i 1 § 1 och för vilka straffansvar därför gäller här i landet direkt enligt 8 § andra stycket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996, då lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall upphöra att gälla.

2. Den äldre lagen, med undantag av dess 9 §, gäller dock fortfarande i fråga om sådana förordnanden och föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av den lagen.

3. I fråga om undantag från förbud som har meddelats med stöd av 3-8 §§ i den äldre lagen gäller 7 § i den nya lagen.

SFS 1996:95

På regeringens vägnar

INGVAR CARLSSON

MARITA ULVSKOG
(Utrikesdepartementet)
